

приучать къмъ въздържаніе, яко ся опасваѣтъ съ ремѣ-
ци тѣ, или носятъ широкъ поясъ, кой то яко загыба
е стомахъ тѣ и повидимому намалава похта та (аппетитъ).

Ами съ кѣкво най послѣ ся подържа бѣдный тѣ животъ
на затворникъ тѣ? Съ кѣкви сокове ся храни мозъкъ
тѣ му?—Незная! Пятахъ за това самы тѣ калугеры,
нѣ тѣ ми отговорихъ, че е невъзможно за мирскый тѣ
човѣкъ да разбере тѣзи тайна; че колко то повече ся
изнурява плѣтъ та, толкози по чиста става душа та, като
постепенно ся отвлича отъ сичко земно. Отъ постъ глава
та става по лека, и отъ това калугеръ-тѣ по малко
ся искушава. И много такыва ми хортувахъ калугеры
тѣ, нѣ за нещастіе сега не може да ми додесичко на умъ.

И при такова изнуряване, пустинникъ тѣ се пакъ
има много искушенія, само че тѣзы искушенія сѣ осо-
бенъ родъ. Тука главна роль играять различни тѣ *ви-
сѣнія*, кои то демонъ тѣ рисува на затворникъ тѣ, като
ся ползува отъ уединеніе то му. Като ся откаже отъ
хора та и отъ погребность на живъ думъ, посрѣдъ вѣч-
но мълченіе и тишина, затворникъ тѣ твърдѣ естест-
венно ся предава на различни размышленія. Глава та
му напрегнато работи, фантазія та рисува различни чу-
деса. Въ това време, споредъ признаніе то на самы тѣ
калугеры, нему ясно ся спомнюваѣтъ сички тѣ мірскы
расказы за различни привидѣнія, сички тѣ митически
народны преданія, сичкый міръ отъ дълбоко суевѣріе,
—и сичко това проминува предъ него въ лица, пред-
ставлява ся толкози живо и неотразимо, щото калугеръ-
тѣ го напада страхъ, и ожиданіе то на различни чуде-
са начени да го мѣчи. Нервы тѣ на затворникъ тѣ ся
настрояваѣтъ до такава стѣпень къмъ сичко чудесно и
небывало, и толкози тѣньки ставяѣтъ, щото често оби-
кновенно то явленіе на природѣ тѣ: мърданіе то на лис-
тята, паданіе то на камъкъ тѣ или бързо то духане на
вятъръ тѣ докарваѣтъ ужасъ на отшльникъ тѣ и го ка-